

gjøre en Undtagelse, ikke for at ned sætte denne Kreditforening, den vest — sønderjyske — det være langt fra; jeg har tværtimod den Mening, at den har virket gavnlig. — men for at ikke senere Talere skulle gjøre den Indvending, at det ikke passer, hvad jeg har sagt, at Debitorerne udelukkende ere raadige over Kreditforeningerne, thi i den vest — sønderjyske Forening ere Obligations-eierne i Forening med Debitorerne i Virkeligheden de raadige. Nei, vil Staten gjøre nogen Gavn, vil Staten styrke den høiere Kurs, saa forekommer det mig, at der er en Vej, der er nem at følge, og som ligger nærmest for Haanden, nemlig at Staten selv indkøber Obligationer, naar Pengemarkedet opfordrer til at gjøre det i Laantagernes Interesse. Den første Cæde Taler har allerede gjort opmærksom paa, at Kurserne allerede nu paa de allerslejte Kreditforeningsobligationer, selv de 4 pCt.'s, staar nærved Pari, i alt Fald gjælder det for de større Kreditforeningers Vedkommende. Dette synes mig at vise, at der ikke i Obligationernes Kurs ligger en Trang til at ønske en Bank af den Bestaaffenhed, som her foreslaas. Der til kommer, at der er en Bestemmelse i Lovforslaget, som det ærede Medlem ikke omtalte, medens han i Øvrigt, om jeg maa bruge det Udtryk, selv spiste de fleste af Paragraferne, saa at der ikke blev mange tilbage af dem. Denne Bestemmelse, Lovforslagets Paragraf 10, er af en saadan Bestaaffenhed, at for saa vidt man skulde have en saadan Bank, vilde den ikke for mig have noget mere Tilkalende end Kreditforeningerne. I denne Paragraf 10 hedder det: „For Opfyldelsen af Bankens Forpligtelser hæfter Bankens Reserverfond, de Kreditforeninger o. L., som have modtaget Laan af Banken, i Forhold til Restbeløbet af de modtagne Laan, og Grundfonden saaledes som nedenfor er bestemt“. Vi se altsaa her, at alle Kreditforeninger slaas sammen. Jeg har imidlertid betragtet det som en Fordel, — og jeg tror, at det gaar MANGE saaledes — at i de nuværende Kreditforeninger — det gjælder i det Mindste for Sjællands, men til Dels ogsaa for Dernes Vedkommende — og jeg kan sige, at dette gjælder alle Kreditforeninger med en enkelt Undtagelse — søger man at samle det Ensartede. Man har Kreditforeninger for Husmænd, for Landeieendomsbestidere i Almindelighed, for Kjøbstæder, og nu har ogsaa Kjøbenhavn sin særlige Kreditforening, men jeg er i Øvrigt vel bekendt med, at i Stifternes Kreditforening er Kjøbenhavn slaact sammen med Landdistrikterne. Men dersom dette Lovforslag bliver vedtaget, skulle alle disse Kreditforeninger træde ind i og være Interessenter i Hypothekbanken med

solidarisk Ansvarlighed. Jeg tror nu at træffe mine Landsmænds og specielt mine jyske Landsmænds Tanke, naar jeg siger, at vi ville meget betænke os for at blive saaledes slaacede sammen i solidarisk Ansvarlighed med Kjøbenhavn f. Ex. og ogsaa med Kjøbstæderne. Dermed skal ikke være sagt Noget til Forkleinselse for den Sikkerhed, de give; men for at jeg skal tale rent ud, vi vide jo, at der lægges an paa at befæste Kjøbenhavn. Hvilke Stæbnesvangre følger det kan saae, skal jeg ikke udtale mig om, men der er jo desværre den Mulighed, at Kjøbenhavn kan blive stude i Brand, og under saadanne Forhold saae Garantifond og Reserverfond meget lidt at betyde, saa er det den solidariske Ansvarlighed, der betyder noget, men under saadanne Forhold at have solidarisk Ansvarlighed med Kjøbenhavn tror jeg nok, at de jyske Landmænd ville betænke sig for. Altsaa § 10 vil jeg betragte som i høj Grad uheldig, jeg kan gjerne sige ubrugelig. Den er af en saadan Bestaaffenhed, at allerede den vil dødsdømme en saadan Bank, som her foreslaas. Denne Bank bryder jo i Virkeligheden med den gode historiske Gang, vore Kreditforeninger ere inde i, hvor Selvstyrelsen har ligget til Grund fra Først af; naar Selvstyrelsen ikke er bleven benyttet, er det, som jeg har udtalt, Interessenternes egen Skyld. Denne Bank bryder ganske paatvært med den gode historiske Udvikling. Det er ogsaa en Grund af ikke ringe Betydning for mig til at være imod Forslaget. Saa dette Omraade har det private Initiativ gjort sig gjældende ved Oprettelsen af Kreditforeninger, som ere i god og glædelig Gang. Hvorfor da bryde paatvært dermed? Det kan ikke nægtes, at dersom dette Lovforslag vedtages, saa kan man sige: God Nat Kreditforeninger, ikke alene de, der gaa ind i denne Bank, men alle Kreditforeninger. Det ærede Medlem dvælede ved, at Bestyrelsen af Banken skal vælges af Kongen, ja, han kunde sige til, at det ikke vil vare ret længe, før alle Bestyrelser i Kreditforeninger vælges, om ikke af Kongen, saa af Finansministeren. I det Mindste har Ministeren det fuldstændig i sin Magt at komme til at vælge dem. Han har ikke blot Ret til at foreskrive Forandringer i Kreditforeningernes Statuter som Betingelse for fortsatte Udlaan, men ogsaa Ret til ved lgl. Anordning at fastsætte de almindelige Bestemmelser, og derunder kan det meget godt fastsættes at baade Bestyrelsen og ogsaa Revisionen — hvorfor ikke ogsaa den — vælges af Kreditforeningen. Det vil efter al Sandsynlighed blive Tilfældet, om det ogsaa